

Article VI. *Esmenes.*

Aquest Acord marc es pot esmenar mitjançant el consentiment per escrit de les parts, a sol·licitud de qualsevol d'aquestes.

Les esmenes entren en vigor en la data de recepció de l'última notificació d'una de les parts a l'altra d'haver complert els requisits legals i procedimentals corresponents.

Article VII. *Denúncia.*

Qualsevol de les parts pot denunciar aquest Acord marc i ha de notificar per escrit la seva decisió a l'altra part. La denúncia és efectiva transcorregut un termini de sis mesos després de la data en què l'altra part rebí la notificació de denúncia.

En aquest cas, els programes i els projectes i les activitats finançats per Espanya no s'han d'interrompre fins a la conclusió, d'acord amb el que estableixi el corresponent projecte o acord a l'efecte.

Article VIII. *Durada.*

Aquest Acord marc roman en vigor per temps indefinit, llevat que es denunciï segons el que disposa l'article VII.

Article IX. *Entrada en vigor.*

Aquest Acord marc entra en vigor en la data de recepció de l'última notificació d'una de les parts a l'altra d'haver complert els requisits jurídics i de procediment corresponents.

Per donar fe de tot això, els sotasignats, representants de les parts, degudament autoritzats, signen aquest Acord marc a Madrid el 15 de desembre de 2004, en dos exemplars en espanyol.

Pel Regne d'Espanya,

Per l'Organització
de les Nacions Unides
per al Desenvolupament Industrial,

Miguel Ángel Moratinos Cuyaubé,

Carlos Magariños,

Ministre d'Afers Exteriors i de Cooperació

Director general

Aquest Acord va entrar en vigor el 21 de juliol de 2005, data de recepció de l'última notificació encreuada entre les parts en què es comunicaven el compliment de requisits jurídics i de procediment corresponents, segons estableix l'article IX.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 d'octubre de 2005.—El secretari general tècnic, Francisco Fernández Fábregas.

CAP DE L'ESTAT

18073 *REIAL DECRET LLEI 13/2005, de 28 d'octubre, pel qual es modifica la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat.* («BOE» 263, de 3-11-2005.)

Transcorreguts gairebé 20 anys des de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, no ha pogut ser totalment complert el fi que perseguia: la restitució dels béns i els drets del denominat «patrimoni sindical històric» i la restauració de les situacions jurídiques afectades per la Guerra Civil.

Aquesta impossibilitat ha estat determinada per les exigències que la Llei 4/1986, de 8 de gener, va imposar a fi d'acreditar les titularitats dels béns i els drets del patrimoni sindical històric, exigències que no van tenir en consideració les especials circumstàncies derivades de

l'existència d'una guerra civil i un llarg període posterior de dictadura.

Es necessari subratllar, a més, l'absència d'un termini per a la presentació de sol·licituds pels reclamants, carència de la Llei que, en la pràctica, ha portat fins avui la formulació d'aquestes sol·licituds davant l'Administració en reclamació dels interessos legítims dels sol·licitants. Així les coses, hi ha reclamacions o sol·licituds que estan pendents perquè no existeix cap termini per exercir-les, la qual cosa fa interminable aquest procés de reparació de dany històricament originat i que la Llei 4/1986, de 8 de gener, va intentar reparar. Per això, en el dia d'avui, tan sols podem parlar de reparació parcial, sensiblement inferior a la pretesa pel legislador, ja que no s'han vist satisfetes les seves aspiracions.

Per tant és necessari, per justícia i seguretat jurídica, modificar la disposició addicional quarta de la Llei 4/1986, de 8 de gener, per complir el propòsit originari del legislador, la devolució del patrimoni a les organitzacions sindicals dissoltes en virtut del Decret de 13 de setembre de 1936 i les seves normes d'aclariment, ratificació i desplegament.

Per a això, quant als requisits, s'ha d'exigir l'acreditació de la pertinença dels béns i els drets, dels quals van ser privats com a conseqüència de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1942, a una organització sindical, o també, tenint en compte les modalitats d'actuació de les organitzacions de treballadors fins en aquelles dates, a una persona jurídica associada, afiliada o vinculada a l'esmentada organització; també s'ha d'acreditar la identitat o la successió del sindicat o organització sindical reclamant respecte a aquell al qual pertanyien els béns i els drets reclamats.

II

La dificultat d'acreditar els requisits exigits per la Llei 4/1986, de 8 de gener, també afecta el valor dels béns i els drets als efectes de la seva compensació.

El temps ja transcorregut des de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener, ha originat, en el moment de compensar els béns i els drets integrants del denominat patrimoni sindical històric, un perjudici, com a conseqüència de la forma de valoració que disposa la mateixa Llei, basada en els valors de mercat en entrar en vigor aquesta. Per tant, s'ha de modificar en aquest sentit la disposició addicional quarta, i aplicar l'interès legal dels diners fins a l'últim dia del mes anterior a aquell en què es produeixi la compensació a les quantitats que haurien correspost si s'hagués efectuat aquesta compensació en dates properes a la de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener.

III

Finalment i tal com s'ha avançat, la modificació necessària de la Llei 4/1986, de 8 de gener, ha de servir per fixar un termini de presentació de sol·licituds de devolució dels béns i els drets del denominat patrimoni sindical històric, per a l'exercici d'aquest dret en definitiva, fet que permetrà concloure el procés reparador iniciat amb l'entrada en vigor de l'esmentada norma legal, a semblança del que disposa l'article 5 de la Llei 43/1998, de 15 de desembre.

IV

La continuïtat de l'actual regulació de la restitució del patrimoni sindical històric provocaria la impossibilitat de complir l'objectiu de la Llei 4/1986, de 8 de gener, com ho prova el fet, damunt assenyalat, que, malgrat la quantitat de temps d'aplicació de la regulació que ha transcorregut, no s'ha culminat aquest procés de restitució. Aquesta impossibilitat de fer efectiva la restitució està produint un clar perjudici als seus beneficiaris, que es va incrementant amb el pas del temps, en la mesura que els qui es van veure injustament desposseïts dels seus béns i drets

segueixen sense veure reparada aquesta injustícia. D'una banda, la finalitat reparadora de la Llei 4/1986, de 8 de gener, no afecta els qui poden ser creditors de reparació, ja que la interpretació de la normativa actual no permet identificar-los com a tals. D'altra banda, les compensacions que, fins i tot amb l'actual marc legal, es poguessin donar s'efectuarien amb valors econòmics molt allunyats dels de la situació del mercat, que era el criteri de la Llei 4/1986, de 8 de gener, lògic i equitatiu en la mesura que la compensació es produís en dates pròximes a aquelles en què la norma va obrir la possibilitat de reparació, però que va perdent la seva efectivitat mentre s'amplia el desfasament temporal entre les dates dels valors de compensació i les de la seva efectivitat.

D'altra banda, la prolongació d'aquest procés de reparació de fets injustos manté oberta una situació d'incertesa quant a la titularitat de béns i drets i quant als deures de l'Estat respecte a la devolució o compensació, que és molt negativa. Així, no s'ha d'oblidar que per als beneficiaris de la restitució, el fet de no disposar dels dits béns i drets, que poden ser infraestructura econòmica per a l'exercici de la seva activitat, limita les seves possibilitats d'actuació, tractant-se de subjectes com els sindicats, l'activitat dels quals està reconeguda i promoguda per la Constitució espanyola. Igualment, s'ha de considerar com la manca de certesa quant a les obligacions de disposició patrimonial o de despesa de l'Estat és un factor negatiu per a la gestió pública.

Per tot això és urgent posar fi a aquesta situació que està incidint negativament en el compliment dels fins de reparació de la confiscació dels béns de les organitzacions sindicals democràtiques com a conseqüència de la Guerra Civil i que afecta, d'una manera més general, la seguretat jurídica, i procedir així a la substitució de la normativa anterior per una de nova que elimini les disfuncions constatades i que doni solució a un problema tan especial, per la seva vinculació a un fet d'alteració excepcional dels principis de l'ordre democràtic. En aquesta apreciació de la urgència tampoc no es pot deixar de considerar la necessitat de disminuir l'impacte sobre la despesa pública de les actuacions de compensació. Ja s'ha vist la necessitat de procedir a l'actualització de les valoracions aplicant als valors dels béns l'interès legal dels diners des de la vigència de la Llei 4/1986, de 8 de gener, fins a la data d'efectivitat de la compensació. Amb això, la reducció de l'efecte d'aquesta compensació en la despesa pública requereix que la posada en pràctica del nou sistema de compensació i l'adopció dels acords corresponents es produeixi al més aviat possible, per conciliar així l'efectivitat de la finalitat compensatòria, derivada de l'actualització de valors, amb la tutela de la despesa pública.

En conseqüència, concorren en aquesta regulació les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat a què es refereix l'article 86.1 de la Constitució espanyola per justificar que el Govern dicti un reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització que conté l'article 86.1 de la Constitució espanyola, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 28 d'octubre de 2005,

DISPOSO:

Article únic. *Modificació de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat.*

La disposició addicional quarta de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat, queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional quarta.

1. Sense perjudici del que disposa aquesta Llei, en queden exclosos els béns i els drets que a l'entrada en vigor del Decret de 13 de setembre de 1936 pertanyien a

les organitzacions sindicals o a persones jurídiques que hi estaven afiliades, associades o vinculades, ja existents en aquell moment.

Aquests béns i drets han de ser reintegrats en ple domini a les organitzacions esmentades degudament inscrits a nom seu per compte de l'Estat o, si s'escau, als sindicats de treballadors que acreditin que en són els legítims successors, amb la sol·licitud prèvia dels beneficiaris, abans del 31 de gener de 2006.

També han de ser reintegrats a les organitzacions sindicals esmentades, amb els mateixos requisits i en les mateixes condicions, els béns i els drets que, havent pertangut a una organització sindical o a una persona jurídica de naturalesa mercantil, cooperativa o fundacional, que hi havia estat afiliada, associada o vinculada en el moment de l'entrada en vigor del Decret de 13 de setembre de 1936, no es van incorporar al patrimoni de l'antiga organització sindical per conseqüència o efecte de les previsions d'una disposició legal o reglamentària.

2. No obstant això, si els béns o drets pertanyents a les organitzacions sindicals o a les persones jurídiques esmentades a l'apartat anterior no poden ser reintegrats, per qualsevol causa, d'acord amb el que disposa el dit apartat, l'Estat ha de compensar pecuniàriament el seu valor, considerant com a tal el normal de mercat que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei tindrien els béns i drets esmentats si haguessin seguit pertanyent a aquelles, aplicant a la quantitat resultant l'interès legal dels diners des de l'esmentada entrada en vigor fins a l'últim dia del mes anterior a aquell en què s'acordi la compensació.

Els béns mobles situats dins dels immobles es valoren en un tres per cent del valor de compensació d'aquests últims.

Aquest valor s'ha de fixar en cada cas per decisió del Consell de Ministres, a proposta del ministre de Treball i Afers Socials i amb l'informe previ del ministre d'Economia i Hisenda.

3. Els béns i drets la reintegració dels quals no se sol·liciti en el termini establert s'han d'inscriure a nom de l'Estat i és aplicable la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques, i les seves normes de desplegament.»

Disposició transitòria única. *Procediments administratius en tramitació.*

Aquest Reial decret llei és aplicable als procediments iniciats a partir de l'entrada en vigor de la Llei 4/1986, de 8 de gener, de cessió de béns del patrimoni sindical acumulat.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El present Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 28 d'octubre de 2005.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO